
MOCIÓ SOBRE LA SITUACIÓ POLÍTICA DE CATALUNYA

La situació política viscuda en el nostre país després del referèndum de l'1 d'octubre de l'any passat ens porta a reconèixer d'una forma unívoca i contundent que l'estratègia duta a terme per les forces independentistes després de produir-se la victòria de la independència en el referèndum d'autodeterminació ha fracassat en la seva suposada intenció de fer-ne efectiu el resultat, i que dit fracàs ni limita ni condiona l'exercici del dret a la lliure determinació del poble de Catalunya, dret que considerem inalienable i atemporal, independent de les decisions polítiques estructurals i no conjunturals que es prenguin a fi i efecte d'exercir-lo.

A l'hora d'explicar aquest fracàs, es fa inevitable assenyalar la responsabilitat dels nostres representants polítics, (i en cap cas del poble de Catalunya, que es va demostrar fidel i compromès amb l'exercici de la seva sobirania, que comprèn i empara el dret a la lliure determinació) o bé per manca de sentit d'estat o bé per falta de voluntat, s'ha demostrat la seva reiterada incapacitat per complir amb el mandat del primer d'octubre, la independència de Catalunya, i com a conseqüència, l'Estat espanyol, tant des del poder polític com del poder judicial, ha iniciat un espiral de repressió que tampoc són capaços de gestionar. Aquesta repressió és, en última instància, la mostra més clarivident de la derrota de l'aposta per la independència i posa en risc la pervivència de la plasmació del fet diferencial català a la realitat política i legal (que no social) de Catalunya.

L'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola i el posterior empresonament i exili del govern que va convocar el referèndum, malgrat que és humanament trist, no poden servir en cap cas d'excusa o pretext per justificar la manca de voluntat política per part dels partits a l'hora de vulnerar tant la llei del referèndum com la de Transitorietat jurídica, en les quals es garantia el dret a vot del ciutadans i es salvaguardava l'elecció sobirana del poble de Catalunya. Ens trobem doncs davant no només una vulneració del compromís amb el poble de Catalunya, que exigia, i exigeix, l'exercici del dret a la lliure determinació de Catalunya, sinó també de la violació de la legalitat catalana, legítima i vigent, en què es desenvolupava legalment per primera vegada en la nostra història recent la capacitat del poble de Catalunya d'exercir el seu dret a la lliure determinació.

Totes les decisions preses pels quadres directius dels partits independentistes des del dia després del plebiscit: tant la interpretació dels resultats, la decisió de buidar de contingut la declaració d'independència com la d'acatar la repressió de l'Estat, concorrent a unes eleccions autonòmiques que legitimaven la legalitat espanyola a Catalunya i se situaven dins del marc mental, jurídic i polític espanyol, investint després un govern que s'ha limitat a actuar com a una administració més de l'Estat espanyol, ens porten a concloure que l'actual classe dirigent del país està mancada de tota credibilitat política i moral per continuar amb el procés d'independència.

Per tot això es fa indispensable fiscalitzar els compromisos del govern, denunciar els seus incompliments, demanar explicacions pels incompliments, analitzar la nova situació i trobar alternatives per superar-la per tal d'aconseguir l'alliberament nacional de Catalunya.

És d'obligada menció que la tasca de fiscalització dels compromisos del govern que des de la FNEC ens imposem, si es constata que no cessen els atacs als fonaments bàsics de la identitat catalana, com la llengua pròpia, l'exercici del dret a la lliure determinació i, en definitiva, l'exercici de la sobirania nacional, implica la petició de cessament del Govern en ple i el compromís en la construcció d'una alternativa política que, en oposició a l'esmentat, proposi un exercici actiu i clar del dret a la lliure determinació del poble de Catalunya per assolir la independència i constituir un Estat independent al territori que conforma el Principat de Catalunya.

Des de la FNEC ens encomanem a aquesta causa i ens comprometem a promoure-la i defensar-la des de l'àmbit universitari i social, així com a promoure i defensar el contingut de la present moció allà on hi tinguem veu, com sempre hem fet i continuarem fent, des del 1932 fins ara.

A Barcelona, 3 de maig de 2019